

■ BEROLIGET IKKE ALLE.
SSB-forsker Erling Holmøy
kunne fredag berolige DNs
lesere med at dette bare
handler om en fremskyn-
delse av utgifter som ellers
ville kommet senere,
skriver artikkelforfatteren.
Foto: Per Thrana

■ ■ ■ Utsiktene er så dårlige og investorene virker så
bekymret at det sannsynligvis er på tide å kjøpe aksjer.

Tid for aksjekjøp

**FINANS
HALVOR
HODDEVIK**

Dynamiske og omstillingsterke USA – med dryve 25 prosent av verdens verdiskaping – er i trøbbel. Landet preges av enorm inntektsulikhet og statsgeld, men sitter samtidig med trumfasset. De kan alltidstrykke mer av verdens fortsatt eneste reservervaluta, dollaren.

Europa, med ytterligere 25 prosent av verdens verdiskaping, har tråre føre. Med fjell av gjeld er landene bundet av en pengemengde som begrenses av en sentralbank uten hverken evne eller vilje til å trykke penger.

Kina er notorisk vanskelig å forstå, men et eksportavhengige Kina er en boble som kan spreke når som helst, synes ganske tydelig.

Hva skjer når Hellas går konkurs? En mer varslet katastrofe skal du lete lengre etter. Jeg er likevel ikke trygg på at de økonomiske dikene er høye nok til å stå imot flodbølgen som da kommer. Det kan synes som det simpelthen ikke er ressurser igjen i det statsfinansielle europeiske systemet til å fullt ut konfrontere en tilittskrise for Italia og Spania som en gresk konkurs kan medføre. Og hvilke konsekvenser har en gresk konkurs for det europeiske bankvesenet?

USA er nå det mest ekstreme forskjellssamfunn vi har sett i nyscilt blant utviklede land. Andre land seiler opp; arbeidsledigheten blant unge i Spania er 46 prosent. Høy inntektsulikhet og arbeidsledighet går igjen i en rekke land. Det er potente saker.

I første omgang kan man lure på konsekvensene for de aktuelle landenes varige verdiskapende evne. Unge langtidsledige har lett for ikke bare å bli en tapt ressurs, men også en varig byrde. Kanskje viktigst gir utviklingen grunn til ure for landenes politiske stabilitet.

Før revolusjonen i Russland i 1917 var inntektsulikheten mindre enn den i dag er i både Kina, USA og Russland.

Det er egentlig på overtid demonstranter nå går ut på

■ ■ ■ Overraskende mange tidlig-pensjonister gir høyere pensjonsregning, ikke bare en forskyvning av kostnadene. Vi bør avvikle skatterabatten vi gir dem i dag, skriver ISF-forsker **Axel West Pedersen.**

DOBBELT-GEVINST. Å ta ut pensjon tidlig gir en dobbel skattemessig gevinst, skriver Axel West Pedersen.

nomi. Man skal ikke se bort fra at mange av dem som velger å ta ut pensjon tidlig, også har dette i bakhodet: at det meste av den årlige pensjonen de sitter igjen med som 80-åringer, med stor sannsynlighet vil gå rett i kommunekassa.

■ For det tredje innebærer de nye skattereglene for pensjonister som trådte i kraft fra 1. januar, i mange tilfeller en direkte og kostbar subsidiering av et tidlig uttak av pensjon. Jeg skal prøve å forklare hvordan.

Reglene for beskatning av pensjonister måtte tilpasses pensjonsreformen, og det har regjeringen og Stortinget vært opptatt av å ivaretak hensyn. På den ene siden ville man vide-foret progressiviteten i pensjonistbeskatningen og prinseptet om at minstepensjonister ikke skal betale skatt. På den andre siden har man ønsket å styrke incentivene til arbeid bland personer som har startet uttaket av pensjon.

Resultatet er blitt et nytt skattefradrag som avtrappes mot årlig pensjonsinntekt utover et nivå tilsvarende minstepensjonen. Å ta ut pensjon tidlig gir dermed en dobbel skattemessig gevinst:

■ Du får glede fra fradraget i flere år,

og størrelsen på det årlige fradraget øker livet ut, siden størrelsen på den årlige pensjonen minker som følge av det tidlige uttaket.

Gevinsten over livet kan fort komme opp i et par hundre tusen kroner, på tross av at andre elementer i skattesystemet, toppskatt og formuesskatt, isolert sett gjør det mindre lønnsomt å kombinere tidlig uttak av pensjon med fortsatt jobb.

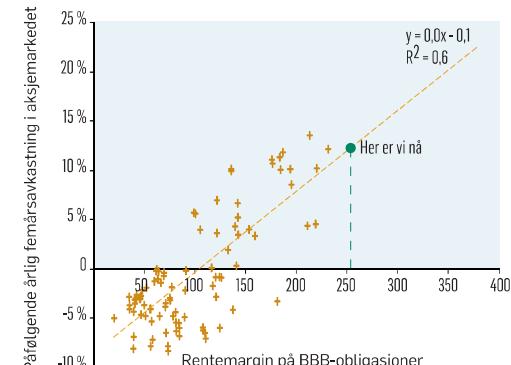
Dette kunne vært unngått hvis man ved utformingen av skattereglene hadde vært villig til å bryte med den logikken som ellers preger skattesystemet, nemlig bruken av den årlige inntekten som indikator på individuens skattesett. Det nye pensjonssystemet er tuttet på ideen om at pensjonsrettigheter er en slags formue som individet selv kan velge å fordele over tid. Inntektsprøvingen av skattefradraget burde derfor idéelt sett vært knyttet til størrelsen på pensjonsformuen eller til den alderspensjonen som ville kommet til utbetaling hvis individet hadde tatt ut pensjonen ved en bestemt alder, for eksempel 67 år.

Det er vanskelig å si hvor mye et slikt alternativt regelverk ville redusert det tidlige uttaket av alderspensjon. Det er uansett et poeng å sørge for at kortsiktighet og opportunisme, som antagelig er viktige drivkretfer bak tidligpensjoningsbølgjen, ikke direkte premieres og forsterkes av skattesystemet.

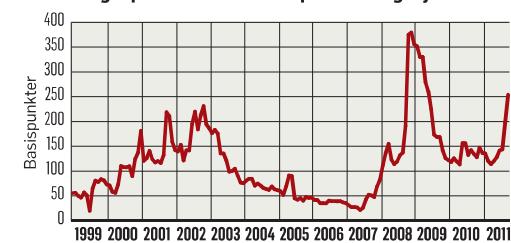
■ Axel West Pedersen, forsker ved Institutt for samfunnsvitenskapen.

Gylde tider

Månedlige observasjoner fra 1998 til 11. oktober 2011.

Rentemargin på BBB-ratede europeiske obligasjoner.

2011 © Dagens Næringsliv grafikk / Kilde: JPMorgan Credit Index, MSCI Europe og Halvor Hoddevik

■ I perioder hvor solide foretaks rente margin er høy, har aksjemarkedet i den påfølgende femårsperioden levert svært god avkastning

gatene i mulighetenes land.

Vi får håpe at det minst dårlige styringssettet, representativt demokrati, greier å håndtere disse ubalanseene på en god måte. Situasjonen bidrar imidlertid til høyre usikkerhet for verdens aksjemarkeder. Bekymringene står i kø på verdens aksjemarkeder. Selv om aksjer ser litt ut til å bør, bør de også være det.

Men det er kanskje nettopp da man skal kjøpe.

Prisen på en aksje er nemlig en kombinasjon av rasjonelle forventninger til selskapets fremtid, og hvilken risikopremie investor krever for å kjøpe aksjen. Det er en utbredt oppfatning at i lavkonjunkturer er risikopremiene høye og vice versa. Det er risikopremien aksjemarkedene høster verdier fra.

Problemet er bare at man ikke kan observere risikopremien i aksjer. En indikator på om risikopremien i aksjemarkedet er høy eller lav, kan være rentemarginen som investorer krever for å låne ut penger til solide foretak. For å illustrere denne sammenhengen har jeg

gjort en liten øvelse ved å sammenligne mellom rentemarginen for femårs lån til solide europeiske foretak og avkastningen i det europeiske aksjemarkedet i de påfølgende fem årene. Selv om dette er en ekstremt enkel øvelse som kan kritiseres på mange måter, er det slående hvor tett sammenhengen er.

I perioder hvor solide foretaks rentemargin er høy, har aksjemarkedet i den påfølgende femårsperioden levert svært god avkastning.

Hvis vi i grafen tillater oss å plotte inn hvor vi befinner oss nå, peker det mot en hyggelig femårsperiode med over tolv prosent årlig avkastning på europeiske aksjer. Det er på tide å kjøpe aksjer.

Men kjøp med samme perspektiv som Warren Buffett:

«I never attempt to make money on the stock market. I buy on the assumption that they could close the market the next day and not reopen it for five years.»

■ Halvor Hoddevik, rådgiver og forvalter i Rannas.